

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редяний: 29-41.
Дружарий: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Львів, 11. серпня, 1928.

Ясна річ, що Мех не міг уже далі працювати для "виступників" на Волинні і через те, що сам не хотів зі свого становища уступити, то його "уступили", не заважаючи на всі його блискучі виборчі заслуги. Ходили чутки, що одночасно уступить і віце-воєвода Гінтоват-Дзевалатовський, душа всієї Мехової політики. Однак він залишився, очевидно, для "тигости політики". І дійсно в ті часи, коли він заступав воєводу, "тигастість" цієї політики була збережена. Напряма зміна цієї політики особливо яскраво виступила в тих словах, які віце-воєвода сказав інспекторці укр. ревізії: союзу, що складався на перехідних укр. коопскарях на перешкоди укр. кооперації, а саме, що "не потерять перепадів, а саме, що "не потерять перепадів" кооперативної кооперації на кузьмо-швейцарщині (кооперації на Кузьмівщині)". Такі самі "кузьмо-швейцарщини" були і "Просвіти", і драматичні студії, і дзассти, і школи т.т.д.

Д-Р БРІЛЬ

Спеціаліст ветеринарно-скіринг педук орді
12-1 і 3-6 площа Антонівна ч. 4.
233 1-4

потребують заасіди багато грошей, а ріже коли їх до сита мають; а коли роздобудуть гроші, уживають його і „гохиталері“ рухують. По того роду „гохиталері“ називають і Коші. І коші йому нестало грошей, кидається на всі сторони, до всіх знайомих, позичає лише на годину, на днину, але віддавати — то справа тугишша. Так і тоді було. Коли нестало йому гроша, позичав у знайомих, прим. у Сокалі (мені наразі не хочемо наводити) на обіл, на залізничний білет, позичав у Т-ні „Добробут“ в Сокалі, якому ще дрібних квот не понадавав до нині, то що. Забирає від батька гроші, так, що дома не було на прожиток, випродав батькові річ, навіть футро старого батька продав, яке ще нині можна оглядати в шинкаря Ляшера Іри в Бараніх Перетках. Жінка, яка мешкала з дітьми у теста, гірко бідувала, працювала фізично як віл, а муж не давав зовсім грошей на удержання дому тільки третина ліво і право. Коли вже всікі торговельні і парвельні інтереси перелася, зачав Коші „продати“ ліс маєтку отєї графині, то йому ще у Флоренції обидла управу свого помістя під Сарнамі. Брав на рахунок продажі ліса задатки з купців, між іншим і від поручника при провінтурі польських військ львовщина Тиховського, що перебував тоді у Сокалі.

З кінцем 1922 р. скомпанувався Коші з послом до І. польського законодавчого союму Пшеворцьким з клубу „Ліста“, колоністом із сусільного села Скомориха і зачави оба вести політику в повіті. В першій мірі постановив Коші усунути невідгідного собі, зрештою порядного начальника громади в Бараніх Перетках, Івана Шмиґа. А що кожний віт у селі має своїх противників, тож противників Івана Шмиґа записалися з Коші, склалися на дорогу і „доагодження“ та „приспівення“ справи у старості, то у воєводства! І хоч помагав йому сердечню посол Пшеворцький, то Івана Шмиґа таки не усунули. Враз з послом Пшеворцьким переїхався Коші до Варшави, тут крутився по союзових кулуарах, пізнався з „хлібоїським“ послом о. Ільковом, хвалявся, що конференція навіть з самим презесом Віцентин Вітосом і розпочав „політику“ в повіті. І навіні люди, навіть наші учителі, думуючи, що він має у Варшаві зв'язки, зверталися до нього за протекцією у центральних властях у Варшаві, куди він справді їздив, очевидно не на свій кошті і ніби інтервеніовав, але з яким успіхом, годі нині вже контролювати. Які були його зв'язки з редакцією „Рідного Краю“, виявляється може згодом.

В Бараніх Перетках перебував Коші до 1923 р. Коли тут було йому вже занадто тісно і горіло, переїхав він до Луцька і там працював у канцелярії адвоката Черевка при вул. 3. Мав в характері ко-

На підставі више сказаного треба ствердити, що кредитом кооперативні можуть адекватно в рівній мірі обслужити кредитом як місто так і село і тому не є оправдане ні в економічному ні в соціальному відношенні (як це виказує повсякчас „Баття людські“) організувати для короточасного оборотного кредиту окремі типи кооператив для міст, а окремі для сіл.

В 1920 році вийшов новий кооперативний закон, що тепер обов'язує. Дотеперішні передові статутні українських кредитивних кооперативів мусіли бути припортовані до того закону і прийняті з малим зміном кредитивними місськими і сільськими кооперативами так, що під цю зваля, з під ним оглядом одностайності з дрібними змінами щодо більших кооперативів як напр. „Дністер“.

Одностайності цю повинності задержати, якщо станемо на становищі, що як з економічного, так і з національного боку не тільки не є в нашому інтересі розділювати село і місто, але навпаки: в нашім інтересі є злука місських і сільських елементів у кредитивних кооперативах тому, що саме необхідною умовиною — як сказано — успішного розвитку кредитивної кооперативної, спертій на власних силах, як само- і взаємодопомоги та самовистарованості є конвельтість, щоб вона обіймала найрізніші верстви, що репрезентують найрізніші господарські потреби. Тому одна тільки тип кредитивних кооперативів для села і міста повинні ми і даліше задержати.

3 діяльності українського провідсвіта.

Дещо з минувшини Омеляна Коші, „революційного“ інформатора про Вальдемараса.

Невдалий виринуло на публіцистичнім опиді анімації плавак серед української громади Іри Омеляна Коші, б. дипломатичного урядовця У. Н. Р. у Барані й у Штогоні з рр. 1918—1920. Виплинуло воно на рівні з неприємним для польської політики прем'єром Ляшом Августом Вальдемарасом, потого Коші, як б. співурядовця в українській дипломатичній службі, „розкрити“ перед польською читачою публікою, помістивши „революційні“ статті у північний газеті „Слово Польське“, які повторила вся без різниці — мабуть і в ілюму — польська преса, а польське інфор-

маційне бюро у Франції постаралося про відновлення пропаганди, як повідомляв наш парвельний кореспондент, на шпальтах націоналістичної і проурядової французької преси.

Повільно на подвиги Коші в повсякденних роках, щоб усвідомити собі, як сильно оповитим на дно, може і талановитий чоловік, що з кохального члена дипломатичної місії мішав на злихачного провекатора. Переліти ще кілька сіл про його походження і його студії.

Омелян Коші, міг до 35, є сином учителя в Бараніх Перетках, повіту Сокалі. До народної школи ходив у Бараніх Перетках, до гімназії від 1-ї—IV, в академічній у Львові і був у бурі Українського Незалежного Т-ва, підтак перейшов на І. курс учительської семінарії в Сокалі. Потім вернувся назад до української гімназії у Львові і перебув тут до к. VI, звідки його виключено за якусь провину і він перейшов до української гімназії в Пережислі. Але гімназія там не скінчила і вступив до українського театру. Пізніше Ом. Коші оповідав, що азовим юнці вліталося як принахот, але для найбільших знайомих це по нині є тільки оповіданням.

У 1914 р. прийшла війна. Барані Перетоків лежать на самій дальній російській границі. Отже в другий день по виповідженню війни, російська армія заняла вже північну частку сільського повіту, а підтак переукладася ціла навала рос. військ на Львів. Кордони ввали, розпочалася війна комунікацій в Велику. Російська інвазія застала Коші в Бараніх Перетках. Він зараз „допринтувався“ на московський ідеологію, припортовав до змінився, нових обставин і анілував у повіті. Три млі на північ від Сокалі лежить на волинській межі сторони містечко Порич, що належить до поміщицької тр. Чацького, польського жні патріота, в часі війни найрізнішого полковника рос. армії в резерві. Управителем майна тр. Чацького в Поричу був у той час поляк Вігурс. Його довкіла Софія була управителем польської кооперативної в Поричу. З нею пізнався підчас інвазії Коші і підтак оженився з нею. В 1915 р. поділася Коші з російською армією в глибину Росії, поборюючись австрійського „двигуру справедливості“. В Росії зайняв Коші з жінкою до брата жінки до Білосавина, що був управителем діор некого російського князя, тоді достояння в міністерстві. Там Коші примістився з жінкою, а князь-поміщик, з яким він, як „маленький бенефец“ записався, допоміг йому перелетіти до Петрограду і там без документів (котрі в часі птечі „загратувалися“) записався в петроградський університет. Що він там і як довго студіював, невідомо.

Резолюція в 1917 р. застала його в Петрограді. Коли більшовики „вигнали“ з алави Керенського, Коші утік до Києва і при Центральній Раді анілував серед революційного українського руху. Своім спритом звернув павіть на себе увагу, а що мів усюди куртутилок, вернувшись до міністерства закордонних справ і, ануваючи мови, понав павіть у дипломатичний збір, що організувався до Варшави. Там пізнався і

„доаринував“ з Авт. Вальдемарасом. Як він свою „дипломатичну“ роботу, свідчать найліпше його власні „революції“ і про не говорити не будемо. Стадемо лише, що мав чий дипломатичний паспорі. Коші шкуталася з Україною біжутерію і золото, яке в дешевий спосіб набував на революційному терені, до Німеччини, а підтак займався торговельно-спекулятивними справами лавіюючи аласну кишеньку.

З Варшави поїхав Коші до Штогоні і там застала його лізиданія закордонних представників У. Н. Р. головною отамала С. Петаріри. Коші відіав жінку до Варшави, до П брата, що там має крамничю з конфекційми, а сам поїхав за Атлантицький океан, до Аргентини і осів на короткий час у Буенос Айрес, нібито як представник У. Н. Р. Понаятати там різних людей, утік звідти до Африки, де перебував на західній побережі, в місті Давар. Звідтам повернувся до Європи, до Італії і осів у місті Генуї. З Генуї звідти також до Монте Карло і навіть анутовувал у касині гри, ухотили всіляк за д-ра Омеляна Коші, про що свідчать вразило його карта вступу до касина, яку цікавим може ще і нині він сам показати.

У Флоренції стрінувся Коші з жінкою того роду, князь, що поміг йому в своєму часі записатися „без документів“ у петроградський університет, яка перебувала в Італії на емігранті. Він оповів їй, що вертає нарешті до Польщі. Книжки лишилися майже помістя кодо Сарі у Польщі і вона обидла йому дати пів маєток у варяд і дала йому навіть власноручний лист у цій справі. З Італії вернув Коші до Польщі в 1921 р., прийняв у рідну Галичину і осів у батька універсі в Бараніх Перетках. Грошей вже не мав і випродав, що йому лишилося з „дипломатичних часів“. І тут записався нова глава в „діяльності“ Коші.

Коші не стало що пролавати, грошеви жінчуху біжутерію. А все потребував багато гроша — примки до ширшого життя. Було по час грошеви інфляції у Польщі. Всі хотіли торгувати. Чому не міг пуститися на „гандель“ і Коші? Розпочав торговлю ліжком, бараболою і сіном на велику скало з Волинню. Тепер мав можливість вайти в ріжкі грошеви справи із своїми клієнтами, як з тими, головно українськими селянами, що йому достарчали такі і тими, котрим масово достарчав. Коли тут вже пізнався на купецьких способностях і солідності Коші і інтерес уоуалася йому і рух, почав Коші „парвельнувати“ маєток тр. Чацького в Поричу у околині. Тр. Чацький вправді парвельнував землю, але як польський патріот мів холостіста, а з мішеніш українських селян не дістав ніхто ні десятини. Коші удавав, що як добре знайоми графа успіі і для українських селян випросити землю до парвельної і абирал під селяні вже задатки на землю, не лише на Волині, але й у сусільській Сокальщині, прим. від Яка Кавуан і Василя Кавуан (що коротку продав і всі гроші йому дав) в Бараніх Перетках і інших, але селяні ці ані землі ані звороту грошей від Коші не діждалися.

Взагалі Коші належить до людей, які

ОСТАП ВИШИЙ.

Німецьке село.

Нічого в тут, браття, не допийму: чи оце біла мене село, чи не село.

Дворів може з двастеро, над озером.

Хазі, безперечно, хліборобствують, бо, бачу, їдять з плугами на поле, возять сіно їдять велосипедями з косами, з грабками. Півчата кудись їдять з сапачками.

Очевидно, як і не справжнє німецьке село, то приналежне чи шо.

Я не знаю, чи буде життя в цьому прибілку типичним узагалі для селянського німецького життя, через те боюся узагальнювати його.

А так, коли хочете, розкажу, що воно тут робиться.

Живуть тихо. Ні пісень дівчачих не чути, ні парубочьких анісментів.

Воріт, анімаційного дьогтем, не бачна, хоч дивчата в кожному дворі такі, що вже пороб ворота помістити.

Прийшли мазини дьогтю, а їм показу, як у нас на Україні парубкують.

Білі цинки в століжках в садочках. Мисових поможальців і в тих пивних не бачу, держать ті лівні хазі спеціально для приїжджів із Берліна гостей, бо на озері непліями й святами сила зароду аїдажеться.

Розвинулася, де самотон гонять.

— Нема, — кажуть.

— Шо ж ви тоді за село, як таке, — кажу їм.

Жінки весь час порвються на вгородах: юлять.

Склярів нема. Кооперативні таксамо нема.

Є одна бакалійна крамничка „Матеріальна“, як значиться на вимісті. В крамничці можна дістати, чого хочете, аж до дологих ані і лікерів. Крамничка чиста, крам свіжий, добрий. Мануфактури в крамничці нема. Біла крамничка, хоч там є і пиво і горілка. Дівки де не було ні паві.

Чоловіки, видко, багато працюють. Взагалі, по хазіяству. Всі вони з цигарами в рубах і в якихось таких черевачках, без задників і на дерев'яній підшви.

Іде на велосипеді, а черевик тільки — Хляк! Хляк!

А на велосипедах геть чисто всі.

Ну, така іноді бабуся іде на велосипеді, що не знаєш, як вона на його видралася.

А то бачиш їще таке: хлопчисько, років там йому 5—6, на машині велосипеді котить. Вонож падає, до сідала не дістає а іде на самих педалях. Велосипед більший за його власетеро. Нічого — іде! Аж кречке та іде!

Корова ніде не бачу, хоч, видко, що корови є, бо молоко возять.

Коров не пасуть. І коней не пасуть.

Коні добрі, стрижені, вичищені в вимісті.

Їдять повног, алебильшого холоду, іноді — підтопцем і ніколи швидко.

Не бачна також, щоб лівні якийсь хазія викач, стоми на гарбі й репінжачи коні навильником по клубках.

Пасуть віллі і кози. Пасуть хлопчинки.

Віллі такіж такі віллі, як і в нас, алебильша мериниосі. І кози так, як і в нас. І цип такіж самий, як і в нас. І німії ще не придумали напав дойти. Цип і тут не доїться.

Мекують віллі й кози по німецькому.

У нас так:

— М-м-м-м!

А в них цип і баран мекують:

— Дер-м-м-м-м!

Віллі й кози:

— Ді-м-м-м-м-м!

Козинята:

— Дас-м-м-м-м!

Пастушки не мекуються і не просять:

— Дядьку, Дайте закурити!

А при дустріці завжди кажуть:

— „Гутен Таг“!

Огороди й садики дуже добрі. Чисті, анікохчю Нема дощу — що вечора дивчата.

ють і садок і город. Для того є спеціальні „пожежні“ кишки.

Ясно, що в кожному дворі є колодязь, а водогін.

А то ще й так буває: Невеличкий клант біля огорожу левадки, сніжнати, і от бачу, що, так в тиждень раз, хазія поливає його чимось із бочки. Просто кони запрягає в бочку і їдять тою левадкою кружка, а з бочки щось вілдом таким вилнається. Розпитуюсь. Виявляється, що в ту бочку він абирал зпід худоби сечу, а потім тією сечою поливає левадку. Он воно як!

Недіями жінки не ськаються, лежачи на призьбі чи під грушкою. Не видно також, щоб якась мати гналася улицею з дрючком або з віником за хлопцем чи за дівчиною. Чорті тут усі в озері спокійно живуть, бо не чути, щоб хтось їх непокоїть, посилюючи взразом по стонаху стук у печінку, в душу й у голову. Біля пивних не то що білки, а й матюкі не чути. До того сумно, що просто, хоч сам ходи та матюкайся!

Щодо аліментів таксамо щось не чути. Хлопці всі такі веселі ходять, що аліменти, видно, не платять.

Я-ж знаю, що ви зараз запитаете єхидно:

— А самооподаткування там є? Ото ти цип скажи!

Є! Є „самооподаткування“. Бо неписьменнісі тут ліквідовано ще трицять літ тому. Ще 1898 року був тут останній неграмотний!

І в пошому селі є школа.

Та не одна. А так: в одній учаться, а друга в заласі стоїть.

І містки всі цілі... І дороги путні...

Отак і живемо! Тихо живемо.

А оце три дні тому, дивлюсь, біля нозі хати на миздичку, над озером, дві якісь великі хури вчипились. Дивися я на ті

хури і ніяк не міг догадатися, що воно таке там навантажено.

Пшов до лікаря, години за дві вертаюсь, а вже біля мене карусель стоїть. Такаж саміснька, як і в Козельщині на ярмарку. Коні дерев'яні, самі дерев'яні, гусакі, кірса. Ципьки кругом висять.

І тільки й того, що електрику зразу від стоїть до каруселі провези.

Ну, думаю, наша бере! Це наша карусель!

Я собі думав: неважко німії, такий культурний народ, — і на каруселі.

Мені так гадалося, що німецькі діти тільки й думают, що про репарациї та про плив Лааса!

Нічого подібного! Як заграла вчорі атеринка, як понабїгалоса дітлахів, — є кошачі! Крутяться, аж поки бачи їм поабиває.

А карусельник хитрий від наших. Наші так наймають хлопців, щоб крутили карусель, а цей білу кобиду для цього пристроїв. Кобильчина біга в середині й карусель крутить. І так — я вам скажу — розумна кобильчина: як тільки длоник задовоноить починати — вона й біжить; як задовоноить припинити — вона стсе.

Трегія день уже карусель крутиться.

Години до 12 ночи не вгадав. То крутились діти, а це вже й дорослі пішли. Старі діди вертяться.

Спочатку мені подобалося. Сидиш, апліюшиш очі а думаш, що ти в Козельщині на ярмарку. А катеринка ще нізміє та а змалить „Стельку Разина“.

А це вже набридло.

Та ще сьогодні цілий вечір не „Разина“ грає, а якоїсь такої нудної й голосної.

Отак:

Ов-рз-ра-ра-п-у-у!

Ов-рз-ра-ра-п-у-у!

Правда, поганій мотні!

Аж в ухах ливчуть!

Ну, не лас писати ніяк Козька!

(Вісти)

А. ПЯСЕКІ С. А. КРАКІВ

Власні склади: Краків, Головна Ринок, Лінія А-Б і Ц-Д.
Варшава, Краківське передмістя ч. 7.

порукає безконкурентно, у великій виборі рози чокочади сметанкової, молочної, десертної і до варення як також чокочади, кармеліки і цукор. — Не шумимо рекламою, але якостями знаменитими виробами, зробленими з гарантовано чистих сировин, хочемо здобути признання найвищих кругів, одночасно численні найкращістю ціни.
Замовлення приймає Народна Торговля у Львові.

БГІЛІАНТИ, також ішту біктерію купує по високій ціні Домбровський. Розважеські, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2 241 8-2

ФОРТЕПІЯНИ, північна першорядна, закордонних фабрик на різні ціни продає, мішко: Ганак, вул. Пилсудського ч. 21, 1. пов. 221 2-10

КІМНАТА укладена до винайму. Околиця св. Антонія, тільки для поважних осіб — Зголошення: жид. Домініканська ч. 11, Каса від 9-1. 206 2-3

УЧЕНИЦІ (КИ) з інших власних шкіл дуть приймати при Інституті в родині — Зголошення до Адміністрації пів. Добра опіка 231 1-3

ЯВІРІВ — Учителька прийме на становище учениці української гімназії. — Зголошення: Управа української гімназії в Яворові. 229 1-2

ГОДИННИКИ тільки найкращих фабрик преціній продає за готівку і на пів від десятиків діт з найкращою стороною авіація фірма Іван Зальтенрайх, Львів, пл. Маріївська ч. 3 3 107-2

КАВАЛІР 42 ЛІТ висхід, добре ситуований урядник, тихий, симпатичний, з браку знайомості і часу, нею дорогою шукає широкі і вірної товаришескі життя. Особи з доброї родини, інтелігентної, субтелної, лагідної вдачі, працьовитої, господарної і ошатної, соціальної доматорії. Молоді, здорові, середнього росту брутетки, мають першества. — Зголошення з фотографією. — Дискретія і зворот, річ чести — до Адміністрації „Діло“ пів. Кузюра Духа — черні очі — любов. 239 1-3

Український Високий Педагогічний Інститут у Празі.

Оголошення.

Ректорат Українського Високого Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова в Празі оголошує з дозволу М-ва Шкільництва та Нар. Осв. Чехослованської Республіки (з дня 3. липня п. р. ч. 80406 23-у) прийом нових студентів на 1. курс Інституту на акад. рік 1928-29. Інститут є висока школа з 4-літнім курсом навчання, складається з 3-ох Відділів (Факультетів): 1) істор.-літературного з підвідділами історії і суспільних наук та літератури й мистецтва, 2) математ.-природничого з підвідділами математики й фізики та природничих наук і 3) мистец.-педагогічного. Приймаються до Інституту дійсні студенти особи (чоловіки й жінки) з закінченою середньою освітою (гімназія, реальна школа, учительський інститут, духовна семінарія, (4 кл.), середня комерційна школа і т. ін.). Навчання в Інституті цілком безкоштовне. Стипендій від м-ва для студ. І курсу (як і в попередньому році) не буде. Прохання з документами, короткими життєписами і 3 фотографіями подати на ім'я ректора Інституту Cesko-slovenska Praha II. Skolska ul. c. 8. IV. Ukrajinsky i edagogicky Ustav M. Dragomana v Praze). Візи на візд до Ч. С. Р. для студії в Інституті укліює: для Галичини консул Ч. С. Р. у Львові, для Волині — консул Ч. С. Р. у Варшаві. Для емігрантів візи укліює посольство Ч. С. Р. у Варшаві. Для отримання візи необхідна посвідка Інституту про прийнятті в студенти Інституту. Ректор Інституту Проф. Д-р В. Сімович. 194 2-3 17. VII. — 1928 р.

ПРИЙМУ учениці на становище. — Костецька вул. Куркова ч. 14. 236 2-3

ВДОВА по уряднику прийме на становище ученики, - ві. Окремий покій, вул. Вулицька ч. 6 — Дубравська. 232 1-1

ІВАН ЛЕВІЦЬКИЙ. Вонадлі твори. Мішані хори: Минеться ніч. Тече вода. Глянь на криницю. Жіночі хори: Сан. Пуг. (Тичина). Сольоспів з фортеп'яном: Де йшли на приступ. 188 1-1

ПРОДАМ ДІМ з морганим садком і пасікою в Палечу коло Станіслава. — Паходів, Ставишів, вул. Лібермана 12. 155 3-3

ІНЖІРА - земліра з практикою негайно прийме ханієлірія Іж. І. Поповича в Станіславові, вул. Липова 55. 215 2-2

СТОЛЯРІВ до формірованих робіт прийме столярський майстер. — Вертипорох в Капарові вул. Червонона, Львів. 203 3-3

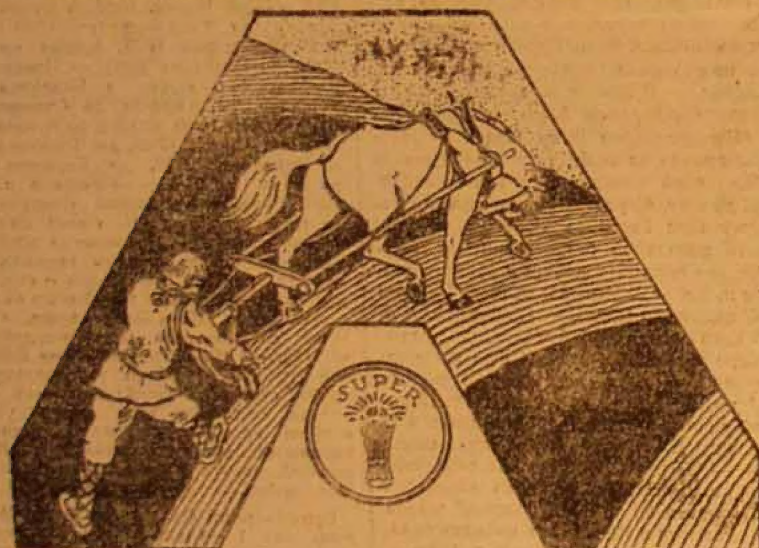
„Молода“ з Горішнього Шляська

Мое білля є завжди сяючої білини, бо я дуже зважаю на вибір мила. Воно мусить шанувати мое білля, бути видайним і дешевим. Я вибираю:

МИЛО ОЛЕНЬ-ШІХТ

Тягарові самоходові повіззя автобусові „PRAGA“

СТАЛО НА СКЛАДІ. Представництво ЛЬВІВ, вул. Ягйлонська 7. Тел. 305.

СУПЕРФОСФАТ

16% і 18%.

є найліпший фосфоровий погній під жито і під пшеницю. Без суперфосфату нема добрих урожаїв. По всіх складах жадайте і купуйте тільки Суперфосфат зі знаком „Super“ на мішках і на пльомбах мішків. Вагоново продає і всяких пояснень і порад укліює „Przemysł Superfosfatowy“ Warszawa, Kredytowa 4.

Д-р Олександр Подолінський

лікар-спеціаліст недуг жіночих і акушері 2-2 216 яєрвн і ординує у Львові при площі Більчеського ч. 10. (проти годолної брами костела св. Єлизавети) від год. 3-5 попол. ч. телеф. 15-60.

Лябінера жерело дешевости.

Синіуська 10 Львів Синіуська 10 найстарше і найліпше знале жерело дешевости Лябінера доносить, що з приводе ферії продає всілякі галатерійні товари, а то білля, а з окрема нанчоли і старштин пошине фабричних ціл. Присмо перекопатися. 210 2-2

Початок шкільного року.

Вже є на складі поле доповнене видання „Історія Церкви“ о. д-ра Ярослава Левіцького і продається по ціні 2-80 зод. Біблійні Образини 1-25 зод. і Наука о вірі з біблійних оповіданих для народних півд 1-80 зод. Повний Шематизм на 1927 р. по зниженій ціні 6 зод. Устав перковий на 1928-29 (до кінця серпня 1929 р.) по 2-50 зод. Повний книжки має на складі і висладе відвортотною поштою „Власна Допомога“, одинокі слященіча кооператива, Львів, вул. Корняквія 1/1. Члени можуть зписуватися. Укліює зяпости 20 зод. і 5 зод. зписове. Платити можна ратами (почтовими складанками). 2-3 219

Актуальна та інтересна книжка появилася на днях на книгарському ринку. Ємтеір звісного американського бізнесиста ГЕРБЕРТА КАССОНА під назвою:

ТАЙНИ УСПІХУ В ІНТЕРЕСАХ

(16 засад ділової ведення) Обемистий вості перекладання ВІКТОРА ПРИХОДЬКА, якого цінструє дімї недомаганими та промахи, які ми робили — не знаючи сути інтересів та не прикладаючи до справи премисли і торгової ладеного зрозуміння.

Цю книжку повинен прочитати кожний Українець, (не лише купець чи кооператор чи промисловцев), а в першу чергу ділякні нею заінтересуватися ти, що держати руку на пульсукоім життєву та зяпости вартості суспільного життя та зяпости вартості ЦІНА КНИЖКИ: 4 зод. (з перекладом 1-70 зод.).

Жадайте цієї книжки по всім українським книгарням у цілому краю. Замовлення гуртові сплати на адресу: Накладни: МИХАІЛІА ТАРАНЬКА 240 Львів, вул. Зіморочанча 3. 1-3

На запити — подаємо до відзнаки, по книжини виробу фабрики

Ст. Галана в Глинянах

продает у Львові фірма О. СТЕФАНОВИЧ (раніше Р. ЗУБИК) вул. Галицька ч. 16. Гарні нові взори. Вовна тільки першої сорти. 227 ціни приступи. 2-1

Присилайте передплату!

ПЕРША УКРАЇНЬСЬКА ЛІЯРНЯ ДЗВОНІВ ВОЛОДИМИРА МАГАСА

в СТАНИСЛАВОВІ, вул. Галицька ч. 79. Одинокі ліярня дзвонів в Польщі, яка відливає дзвони з найліпшого металу. зі звучним голосом і солідним виконанням. Завсідні має на складі більшу кількість різної величини дзвонів. ЦІНИ КОНКУРЕНЦІЙНІ і на догідні сплати. 20-літня порука за голол і розбитті дзвона. 26 1-2

Ширіть наш часопис! Американський Сmaleць і Солонину Марки Swift & Company Ltd. по найнижчих цінах поручає фірма ІОСИФ БУССГАНГ. Львів Францішканська 8. Тел. 14-16.